

Buenos Aires, 20 d'agost de 1986

Sr.
Joaquim Carbó
Barcelona

Estimat amic,

Encara que no ho sembli, ja han passat més de dos mesos d'ençà d'aquella tarda memorable de la passejada amb "golondrina" pel port, la caminada a tot el llarg de l'escollera i la menjada de peixets fregits amb cervesa, tot entomant el sol benigne del mes de maig a la Barceloneta. La vam fer petar tant que es veu que ens vam quedar sense res al pap, pero no vull deixar passar més temps perque, si no, ens passara com l'any anterior que gairebé no vam tenir correspondencia, no trobes?

Durant aquests dos mesos, he acabat el Nabokov, per fi!, i em sento com si m'hagués tret un gran pes de sobre, i he enllestit, també, Cambres estretes de James Purdy, una novel·la brutal, sobre la sordida relació, i cruel, de quatre homosexuals, que fa esborrohar. Ara he encetat un Miller, El colós de Marusi, que és com un balsam per al meu esperit. I després, potser faci la traducció d'un Scott Fitzgerald, The Beautiful and Damned (que potser es podria traduir com Aquesta bella i maleida gent) per a la Proa, que si bé m'han enviat el llibre original, encara no me l'han confirmada.

Els de l'Institut del Teatre m'han demanat Te i simpatia, que ja la tenia traduïda, per publicar-la tot seguit. També tenen interes a publicar Equus, pero més endavant. I ja deu haver sortit Del pont estant d'Arthur Miller, per bé que encara no n'he rebut cap exemplar.

M'ha colpit la notícia de la mort de Joan Oliver i també he sabut que amb poc temps de diferencia ens ha deixat en Cendrós. Curiosament, amb tots dos havia tingut força relació al llarg de més de vint anys de tasques editorials. L'Oliver va ser el primer que va creure en les meves facultats de traductor i sempre em va encoratjar amb paraules laudatòries sobre els meus treballs. Quant a en Cendrós, per bé que em va fer agafar alguna enrabiada, haig de reconeixer que sempre va ser sensible a les meves necessitats i va procurar que no em manqués feina. Em vaig deixar estafar quan em va oferir mil dolars per traduir Allo que el vent s'endugué, car a tant la pagina haurien estat uns quants dolars més, pero en aquell moment me'ls va pagar per endavant i va fer possible que ens poguessim comprar la casa. Era un home contradictori, i l'Oliver en va sofrir les conseqüències. Probablement s'han mort tots dos sense haver-se reconciliat...

Ja s'ha acabat la moixiganga "Botiflerisme oficial "for export"", amb la participació principalíssima del Gran Barrufet. Com era de preveure --i les meves paraules a l'entrevista de El Llamp van ser premonitòries-- la festa l'ha capitalitzada l'Ambaixada espanyola. Com et pots imaginar no he participat ni assistit a cap ante. Per fer aquests papers, més valdria que el president no es mogués de casa, on prou feina hi ha. Ara m'he convençut que tens raó tu quan preconitzes la Catalunya endins. És evident que fins que

no tinguem un Estat propi, sempre se'ns tindra per "las provincias catalanas" o la "región española", etc., la qual cosa resulta que és veritat. El que m'emprenya és que, quan convé, s'omplen la boca parlant de la "Nació" i fan forrolla amb el seu nacionalisme. JA veuras la nota que he fet per a El Llamp.

Acabo de rebre el llibret Escrit en fulles de te de l'amic Antoni Clapés, que m'ha resultat tota una sorpresa, perque no sabia que escrivia tan bé. L'has llegit?

He sabut que la llibreria "La maga" va ser destruïda totalment per un incendi provocat pels feixistes. M'han caigut les llagrimes pensant en el cop que representa per a l'amic Gaspar. Comunica-li el meu pesar. També nosaltres hem estat immolats en aquest acte de fe de la barbarie.

Edahsa acaba de comprar els drets dels "Tropics" de Miller i estic molt content perque m'han demanat les meves traduccions. Tinc l'esperança que algun dia em demanin també Els llibres en la meva vida, que la vaig fer per a l'Ayma fa molts anys i mai no la van publicar. També li vaig dir a en Parcerisas que una de les coses que més m'agradaria de fer fóra traduir la trilogia "The Rosy Crucifixion". A veure si un dia aquest somni es fara realitat.

I bé, per aquí les coses sembla que van un altre cop a mal borras, a causa que la inflació s'ha disparat altre cop. De manera que pocs alicients ens queden, pero ens sentim felicos de tenir un nêt que és un tresor. No hi ha dubte que ens anem fent vells.

I plego, per ara, esperant una de les teves llargues i sucoses cartes. Com esta la Rosa? Espero que bé i animada. Rebeu records de part de la Isabel i una abraçada del vostre